

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shri Atmanand Prakash

પુસ્તક ૫૧ મું.

આત્મ

સંવત ૨૦૧૦.

સં. ૫૮

અંક ૫ મો.

પ્રકાશન
તા. ૧૩-૧૨-૫૩

મંગલશર.

Edited by

Shri Jain Atmanand Sabha
Bhavnagar

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ સામાન્ય જિન સ્તવન...	...	...	(પૂ. આ. શ્રી વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી મહારાજ)	૬૫
૨ તેરમા સુમતિનાથ જિન સ્તવન સાથે	...	...	(રા. ડા. વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ)	૬૬
૩ શ્રી નેમિનાથ મ્હોટા કે રચનેથી ?	...	...	(પ્રો. હીરાલાલ રસીકદાસ કાપડીયા એમ. એ.)	૬૭
૪ ધર્મ કૌશલ્ય...	...	...	...	૭૧
૫ અનુક્રંપાદાન	...	...	(સં. ભવાનભાઈ પ્રાગજી)	૭૩
૬ વ્યાપાર નીતિશતક	...	...	(શ્રી અમરચંદ માવજી)	૭૪
૭ જ્ઞાન ભંડારોની સમૃદ્ધિ	...	...	(પૂજ્ય શ્રી પૂણ્યવિજયજી મહારાજ)	૭૬
૮ શ્રાવક	...	...	(સં. ભવાનભાઈ પ્રાગજી)	૭૮
૯ વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	૭૮
૧૦ સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	...	૭૮

નમ્ર સૂચના.

આત્માનંદ પ્રકાશ માટે લેખકોએ મોકલેલ બધી કવિતાઓ અમારી પાસે પડી છે, તેથી કાંઈ પણ લેખકે કવિતાઓ હાલ મોકલવી નહિ; કેટલીક કવિતાઓ પણ લેખો મેળ વગરના નિરસ આવે છે, તેવા દાખલ કરવામાં આવતા નથી. તેમજ કંઈ કવિતા કે પત્ર લેખ લેવા અને કથો ન લેવા તે તંત્રી મંડલ નિર્ણય કરે છે. તેમજ પણ કે કવિતા પાછી ગોકલવામાં આવતી નથી. તંત્રી મંડલ

(શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ)

આ માસમાં થયેલાં માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો.

૧ શ્રી પ્રકાશચંદ બંસીલાલ કાયર	હોંગકાંટ	૩ નટવરલાલ નેમચંદ	મુંબઈ
૨ શ્રી પાર્શ્વનાથ જૈન જ્ઞાનભંડાર	"	૪ પારસકાન્ત લીલાધર	કલકત્તા

અનેકાન્તવાદ અંગ્રેજી ભાષામાં

(આવતા માસમાં પ્રકટ થશે)

લેખક:-હરિસત્ય ભટ્ટાચાર્ય એમ. એ.

ઉપરોક્ત ગ્રંથ હિંચા પેપર, અંગ્રેજી સુંદર ટાઇપ તેમજ પાકા બાઇડીંગ સાથે આવતા માસમાં અમારા તરફથી પ્રગટ થશે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી સસ્તુ સાહિત્ય કમીટી

અંતર્ગત શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

ફરી નહીં છપાવનામાં આવતા એ અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (બારસો) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પયુષણ પર્વમાં અને સંક્રાંતિ દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજો વાંચી ચતુર્વિધ સંધને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે જ્ઞાત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસહિત પ્રથમ શ્રાવક ભીમસિંહ માણેકે છપાવેલ તે મળતો નહોતો, જેની માત્ર પચીસ કોપી અમારી પાસે રહેલ છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી કે જૈન બંધુઓને જોઈએ તેમણે મંગાવી લેવા નમ્ર સૂચના છે. કિં. રૂ. ૮-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

ટા. પા. ૩

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—સાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૮૦.

પુસ્તક ૫૧ મું.

માગસર—ડીસેમ્બર

વિક્રમ સં. ૨૦૧૦.

અંક ૫ મો.

શ્રી સામાન્ય જિન સ્તવન.

(રાગ:—તૂં ગંગાકી મોજમેં. ફિદમ—ઝેલુ આવરા.)

તૂં ચંદા જિનરાજ મૈં જ્યોતિકી ધારા;
હો સદાકા મિલન યહ હમારા તુમારા.
અગર તૂં હૈ સાગર તો જલધાર મૈં હું (૨),
જો તૂં હૈ તારક તો તરનાર મૈં હું,
હીલેગી ચલેગી ન હમસે યે નૈયા;
કરેગી ન મંઝીલ તુમહેં બીન ખેવૈયા,
હમે તારોજી હમે તારોજી, હમે તારો ભક્તિકા દેકર સહારા.
હો સદાકા. ૧.

ભલા કેસે મીલેગી મુક્તિકી સૈયા (૨),
લૂટાવી નહિ જ્યોતિસે જ્યોત મિલ કે,
જૂયોગે પ્રભુજી તો જૂટને ન દેંગે (૨);
લખિધકી લહેરેકો તુમસે હી લેંગે (૨),
છોડેંગે હમ છોડેંગે છોડેંગે, મુક્તિકા લેકર કિનારા.
હો સદાકા. ૨.

પૂ. આ. શ્રી વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી મહારાજ

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીવિત અતીત ચોવીશી મંથે તેરમા શ્રી સુમતિ જિન સ્તવન.

(સં. ડાકટર વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ-ભારણી)

પ્રભુશું ઇચ્છું વિનયું રે લાલ,
મુજ વિભાવ દુઃખ રીત રે
સાહિબીયા લાલ-
તિન કાલના જોયની રે લાલ,
જાણુ છો સહુ નીતિ રે
સાહિબીયા લાલ. પ્રભુ ૧

રૂપષ્ટાર્થ:—તેરમા શ્રી સુમતિ જિન પ્રભુને હું
એવી અરજ કરું છું કે મેં તમારા વચન જાણ્યાં,
આદર્શો. પહેલાં પુદ્ગલોમાં પોતાપણું માની મહા-
વિભાવ દ્રઢ પરિણામ આપ્યા તે પરિણામનો વેગ
તમારાં વચન જાણ્યા છતાં આજસુધી મટતો નથી.
અને તેથી અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ અને કષાયોદિથી પર-
તંત્રતા વિગેરે બહુ દુઃખ ભોગવું છું. તે મારો જ
આદરેલો વિભાવ દુઃખ ત્રાસ આપ્યા કરે છે અને
હે સાહેબ ! તમે તો સકલ દ્રવ્યની ત્રિકાલ પરિણતિની
જાતિ જાણો છો એટલે કે પંચાસ્તિકાય અને કાલ-
સકલ જોયની નીતિ અને રીતિ જાણો છો. (૧)

જોય જ્ઞાનસ્થું નવિ મિલે રે લાલ,
જ્ઞાન ન જાણે એ તથ્ય રે, સાં
પ્રાપ્ત અપ્રાપ્તમેયને રે લાલ,
જાણુ જે જીમ જથ્થ રે. સાં પ્રભુ ૨

રૂપષ્ટાર્થ:—જે જે દ્રવ્યના જે જે સ્વભાવ અને
જેટલા જેટલા શુણ્ય પર્યાય હોય તે તેમજ રહે. વળી
પર્યાય ક્રમવર્તિએ ઊર્ધ્વતાએ આવે. વળી તેનું ભવિત-
વ્ય જેમ હોય તેમ થાય અને ઉલ્લભ પણ ભવિતવ્ય
પ્રમાણે બને, અને જે જે કાળે જે જે યોગ સંભવે
છે તે તેમ બને એમ પાંચ સમવાય મળ્યાં કાય
થાય એમાં કાંઈ શંકા નથી. એમાંથી કાંઈપણ
એકાંતી તે મિથ્યાત્વ છે. જોય જ્ઞાન સાથે મળી

એકમેક થાય નહીં. જ્ઞાન જોય ક્ષેત્રે જાય નહીં અને
જોય પણ જ્ઞાન ક્ષેત્રે આવે નહીં. જેમ દર્પણમાં જે
પદાર્થો ભાસે છે તે પદાર્થો દર્પણ સાથે એકમેક થઈ
જતા નથી. દર્પણ દર્પણરૂપે અને પદાર્થ પદાર્થરૂપે
રહે છે તેમ જ્ઞાન જ્ઞાનરૂપે અને જોય જોયરૂપે રહે છે,
એ મર્યાદા છે. પ્રભુજી ! તમે દૂર આકાશ ક્ષેત્રે રહ્યા
અપ્રાપ્તમય જોયને અને એક આકાશ ક્ષેત્રે રહ્યા સ્વપર
પ્રાપ્તમય જોયને તથા વર્તમાન કાલે વર્તતા પ્રાપ્ત
અપ્રાપ્તમય જોયને, અને અતીત અનાગતે વર્તતા
અપ્રાપ્તમય જોયને ક્ષેત્રથી અને કાલથી દૂર અને નિકટ
એટલે અપ્રાપ્ત અને પ્રાપ્તમય જોયને જે જેમ છે તે
તેમ સમકાલે અરોષપણે જાણુ છો, એટલે કાંઈપણ
જોય એવો નથી કે તમારી જાયકતામાં ન ભાસે. (૨)

છતી પર્યાય જે જ્ઞાનના રે લાલ,
તે તો નવિ પલટાય રે; સાં
તેમની નવ નવ વર્તના રે લાલ,

સવિ જાણુ અસહાય રે. સાં પ્રભુ ૩

રૂપષ્ટાર્થ:—જ્ઞાનના અવિભાગી છતી પર્યાય-
માંથી કાંઈ પર્યાય, કાંઈ કાલે પણ નાશ થાય નહીં.
અને તે જ અવિભાગી છતી પર્યાયો છતીપણે રહીને
સામર્થ્યપણે આવે છે પણ અછતીપણે થતા નથી.
એટલે છતીપણનો નાશ નથી, માત્ર તિરો અને આવિ-
ભાવે થતાં જાય. જોયોની નવે નવે સમયે નવિ નવિ
વર્તના થાય તે અન્ય દ્રવ્યની સહાય વિના અને
પ્રયાસ વિના જણાય દેખાય. (૩)

ધર્માદિક સહુ દ્રવ્યનો રે લાલ,
પ્રાપ્ત ભણી સહકાર રે સાહિં
રસનાદિક શુણ્ય વર્તતા રે લાલ,
નિજ ક્ષેત્રે તે ધાર રે. સાં પ્રભુ ૪

શ્રી સુમતિ જિન સ્તવન-સાર્થ.

૬૭

રૂપરૂપાર્થ:—ધર્માદિક અજીવ દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થયાને સહાયકારી છે એટલે ધર્માસ્તિકાયના જે પ્રદેશમાં ગતિ પરિણામી જીવ પુદ્ગલ આવી પ્રાપ્ત થાય, તેને જ તે ગતિ સહાય આપે, અધર્માસ્તિકાયના જે પ્રદેશમાં રિથિત પરિણામી જીવ પુદ્ગલ પ્રાપ્ત થાય તેને જ તે રિથિત સહાય આપે, આકાશના જે પ્રદેશમાં જીવ પુદ્ગલ આવી પ્રાપ્ત થાય, તેને જ તે અવકાશ દાન આપે; પણ અન્ય પ્રદેશો રહ્યાને આપે નહીં. વળી ચાર અંશ સ્તિગ્ધ કે રક્ષ વ્યક્તિમાં જે પુદ્ગલ પરમાણુ હોય તે તે જ ક્ષેત્રમાં તેથી એ અંશ ન્યૂન કે અધિક સ્તિગ્ધ રક્ષ ગુણ વ્યક્તિવાળા અન્ય પુદ્ગલ-પરમાણુ આવી પ્રાપ્ત થાય તો તેની સાથે તે મળે. પણ અન્ય આકાશ ક્ષેત્રે રહેલા સ્તિગ્ધ કે રક્ષ એ અંશ ન્યૂન અધિક વ્યક્તિવાળા પુદ્ગલ પરમાણુ અગર ખંધ સાથે મળે નહીં અને કાર્મણાદિ વર્ગણુ જીવપ્રયોગે પરિણુમેલી જે આકાશ ક્ષેત્રમાં હોય. તે તે આકાશપ્રદેશમાં રહેલી અન્ય વર્ગણુ સાથે મળે. એ પ્રમાણે ધર્માસ્તિકાયાદિ ચારે અજીવ દ્રવ્યને અન્ય પ્રદેશો રહેલાને ચલાવવું, રિથિત રાખવું, અવકાશ આપવું કે મળવું થતું નથી. ચક્ષુ તથા મન વિના રસનાદિક ચાર ઈન્દ્રિયોને વ્યંજનાવગ્રહ છે એટલે સ્વાદવાળી વસ્તુ જીભ પ્રદેશને મળે અને સ્પર્શવાળી વસ્તુ ત્વચાને મળે અને ગંધના પુદ્ગલ નાસિકા અંદર ઘ્રાણેન્દ્રિયને મળે—સ્પર્શ અને શબ્દના પુદ્ગલ શ્રોત્રેન્દ્રિયરૂપ પડદાને મળે સ્પર્શ—તો જ તેનો ભોધ થાય. એ પાંચે ઈન્દ્રિયોને દૂર ક્ષેત્ર વિષયી કહી છે પણ રસનાદિક ચાર ઈન્દ્રિયોને તો તે વિષયોના પુદ્ગલ સ્વક્ષેત્રમાં આવી મળે તેને જ સ્પર્શ છે. અને ચક્ષુ ઈન્દ્રિયને તો પુદ્ગલ પદાર્થ ઉપર પડેલું સૂર્યાદિ ઉદ્યોત કિરણ પરાવર્તન થઈ ચક્ષુમાં આવે ત્યારે ભોધ થાય છે તેથી તેને વ્યંજનાવગ્રહ કહ્યો નથી. પણ ઉદ્યોત કિરણ વસ્તુ ઉપર પડી પરાવર્તન થઈ આંખમાં આવ્યા વિના તેનો ભોધ થતો નથી અને પ્રભુજીના કેવળજ્ઞાનમાં તો ક્ષેત્ર-કાલે દૂર નિકટના પણ રૂપી અરૂપી સર્વે પદાર્થોના સમકાલે ભોધ થાય છે. (૪)

જાણુગ અભિલાષી નહિ રે લાલ,
નવિ પ્રતિબિંબે જોય રે-સાં
કારંક શકતે જાણુવું રે લાલ,

લાવ અનંત અમેય રે. સાં-પ્રભુ ૦ પ

રૂપરૂપાર્થ:—પ્રભુ પરદ્રવ્યને જાણવાના અભિલાષી નથી અને અન્ય જોયોનું પ્રતિબિંબ પણ પોતાની જ્ઞાયકતામાં પડતું નથી. પણ જીવમાં અનંત ગુણોનાં કારક ચક્ર આપ આપણા કાર્યપણે દર સમય ફરે છે તેમાં જ્ઞાન કારક ચક્રમાં નવા નવા સમયની નવી નવી જોય પ્રવૃત્તિ, જ્ઞાયકતાનું સંપ્રદાન અને પૂર્વ જોય પ્રવૃત્તિ જ્ઞાયકતાનું અપાદાન સહજ સ્વભાવે થયાં કરે અથવા પૂર્વ જોય જ્ઞાયકતાનું અતીત જ્ઞાનપણે પરિણુમવું તેથી સકલ જોયોની પરિણુતિ વર્તી, વર્તે છે અને વર્તશે એમ ભાસે છે તથા જોયોમાં આપ આપણા ગુણપ્રવૃત્તિનું પરાવર્તન થવું અને જીવ દ્રવ્યમાં જ્ઞાન દર્શન ઉપયોગ પ્રવૃત્તિનું પરાવર્તન થવું એમ સર્વે દ્રવ્યોનું અચુરલધુ ચક્ર સમકાલે ફરે છે તેથી જાણુગ-પાસગપણું સકલ સમય-નવી નવી પરિણુતિ એ પરિણુમે છે અને જાણુગ-પાસગપણું નવી નવી પરિણુતિનું થાય, તો રમણ પણ નવા નવા પર્યાયનું થાય. એને વીચં પણ નવી નવી પર્યાય પ્રવૃત્તિએ થયું તેથી વીચં પણ નવું ઉપજ્યું કહેવાય. એમ અનંતા ગુણો નવી નવી પરિણુતિએ પરિણુમે છે તેથી જાણુવું પણ કારક-શક્તિવડે અનંતભાવનું અમેયપણું (અમાપ) છે. જેમ સૂર્યને એવો અભિપ્રાય નથી કે પૃથ્વીના પદાર્થો જેમ પ્રવર્તે તેમ હું પ્રકાશ કરું પણ સૂર્યના ઉદ્યોતમાં પૃથ્વીના સર્વે પદાર્થો જેમ જેમ પ્રવર્તે તેમ તેમ ભાસે છે. તે વિષે સૂર્યને પણ પ્રયાસ કે અભિલાષ નથી પણ સહજ સ્વભાવે પ્રવર્તે છે તેમ પ્રભુજીના જ્ઞાનાદિ ગુણો વિના અભિલાષે અને વિના પ્રયાસે પ્રવર્તે છે. (૫)

તેહ જ્ઞાન સતા થકે રે લોલ,

ન જાણુયે નિજ તત્ત્વ રે સાં

રુચિ પણ તેહવી નવિ વધે રે લોલ,

એ જીમ મોહ મમત્વ રે. સાં ૬

નેમિનાથ મોટા કે રથનેમિ.

૬૯

હું આ વિષય આગળ લંબાવું તે પૂર્વે એ નોંધીશ કે આ સન્ન્યાયની ૩૬ મી કડીમાં રથનેમિના માતા શિવા છે એવો ઉદ્દેશ છે. આ રહી એ પંક્તિ:—

“સ્વામી સહોદર માત શિવાના જાયા”

૩૮ મી કડીમાં રથનેમિના કેવલી-પર્યાય ૪૯૯ વર્ષનો કલ્પો છે, નહિં કે ૫૦૦ નો.

કોઈકે “કાઉસગથકી રે રહનેમી, રાજુલ નિહાણી” થી શરૂ થતી રહુનેમિની સન્ન્યાય રચી છે. એમાં ‘ટક’ તરીકે અર્થાત્ આંકણી તરીકે “દેવરિયા મુનિવર ધ્યાનમાં રહેજો” એવી પંક્તિ છે. આમ અહીં ‘દેવરિયા’ એવો જે પ્રયોગ છે તે પણ એનો પ્રચલિત અર્થ વિચારતાં તો એમ જ સૂચવે છે કે નેમિનાથ રથનેમિ કરતાં મોટા છે.

ઉપર્યુક્ત આંકણીવાળી એક ‘સન્ન્યાય રૂપવિજયે’ રચી છે એટલે એ પણ આ વાતનું સમર્થન કરે છે. આ રૂપવિજય વિક્રમની ૧૯ મી સદીમાં વિ. સં. ૨૧૮૬૧-૧૯૦૦ માં થયેલા રૂપવિજય હોય એમ લાગે છે.

ખુશાલવિજયના શિષ્ય ઉત્તમચંદ વિ. સં. ૧૮૭૫ માં રથનેમિની જે સન્ન્યાય રચી છે તેમાં રાજમતી રથનેમિને ‘દેવરજી’ કહીને સંબોધે છે એટલું જ નહિ પણ પોતે એના મોટા ભાઈની પત્ની છે અને તેથી જનની જેવી છે એમ પણ કહે છે. પ્રસ્તુત પંક્તિ નીચે મુજબ છે:—

“ગુરુ બંધવની નારી તે જનની ત્હારી.”

આમ આ ગુજરાતી સન્ન્યાયો તો નેમિનાથ રથનેમિના સગા ભાઈ અને તે પણ આ રથનેમિથી મોટા હોવાનું વિધાન કરે છે. એટલે આ જાતની પરંપરા ક્યારથી અને શાને લઈને ઊભી થઈ તે તપાસાવું ધો.

આ સંબંધમાં ઉત્તરજીવણ (અ. ૨૨) ની પ્રાકૃત ટીકા હું જોઈ ગયો તેમજ ઉપાધ્યાય કીર્તિરાજે રચેલું ‘નેમિનાથ મહાકાવ્ય’ જોઈ ગયો પણ એમાં તો નેમિનાથ અને રથનેમિ એ એમાં મોટા કોણ એ બાબત ઉપર પ્રકાશ પાડનારું વિધાન જણાયું નહિ, પરંતુ કલિકાળસર્વંશ હેમચન્દ્ર-સરિદ્રુત ત્રિપષ્ટિશલાકાપુરુષ ચરિત્ર (પર્વ ૮, સર્ગ ૬) માં આ વિષે નીચે મુજબની હકીકત જોવાય છે કે જેમાં રથનેમિને નેમિનાથના અનુજ-લઘુબંધુ તરીકે ઓળખાવાયા છે. આને લગતાં પદો નીચે મુજબ છે:—

“इतश्च नेमिरनुजो रथनेमिः स्मरानुरः ।

जज्ञे राजीमतीं पश्यन्निन्द्रियाणां वशंवदः ॥ २५८ ॥

૧ આનો પ્રારંભ નીચે મુજબ છે. “કાઉસગ ધ્યાને મુનિ રહનેમી નામે”

૨ જુઓ જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ (પૃ. ૬૭૮).

૩ આ વિક્રમની અગિયારમી સદીમાં થઈ ગયેલા ‘વાદિવેતાલ’ શાન્તિસરિની રચના છે.

૪ આના રચના-વર્ષ તરીકે જિનરત્નકોશ (ખંડ ૧, પૃ. ૨૧૭) માં વિ. સં. ૧૪૯૫ નો ઉદ્દેશ છે, પણ એ ભ્રાન્ત જણાય છે, કેમકે આ સાલ તો આની એક હાથપોથીના અંતમાં અને તે પણ બાબુએ નોંધાએલી છે.

સોઽપૂર્વૈયંસ્તુમી રાજીમતીં નિત્યમુપાચરત્ ।

તદ્માવાવિદુર્ સાઽપિ મુઘ્ધા ન નિષિષેષ તમ્ ॥ ૨૫૧ ॥

આત્સ્નેહાદુપાસ્તેઽસૌ નિત્યં મામિત્યમંસ્ત સા ।

મમોપચારં રાગેણ ગૃહ્ણાત્વેષેતિ સોઽપિ હિ ॥ ૨૬૦ ॥

આમ જે અહીં નેમિનાથથી રથનેમિને નાના ભાઈ કહ્યા છે તેવી હકીકત આ હેમચન્દ્રસૂરિની પૂર્વે કોઈએ કહી છે ખરી? સૂરાચાર્યે જે ઋષભ-નેમિ-ચરિત્ર નામનું દ્વિસધાન-કાવ્ય વિ. સં. ૧૦૯૦ માં રચ્યું છે તે કે એથી જે પ્રાચીન કોઈ કૃતિ આ દિશામાં પ્રકાશ પાડે તેમ હોય તો તે તપાસાવી ઘટે; પછી દિગંબરીય રચના પણ ક્યાં ન હોય?

અહીં કોઈ એવો પ્રશ્ન કરે કે ‘તીર્થ’ કરની માતા તીર્થ કરને જન્મ આપ્યા પછી અન્ય કોઈને જન્મ આપતી જ નથી’? એટલે એ વિધાનના હિસાબે રથનેમિ નેમિનાથ પછી જન્મ્યાની વાત જ કેમ મનાય? તો આનો ઉત્તર એ છે કે આ જાતનું એકાંતે વિધાન ક્યાં છે? નાયાધર્મમંડહા (સુપ. ૧, અ. ૮, સુત ૭૩) માં તો કુંભક અને પ્રભાવતીની પુત્રી મલ્લિનાથને સગા નાના ભાઈ હોવાનો રહેલો છે તેનું કેમ? આથી જો ઉપયુક્ત વિધાનને કોઈ પ્રાયિક કહેવા તૈયાર થાય તો એ માટે પ્રાચીન અને પ્રામાણિક કથન રજૂ થયું ઘટે અને વિશેષમાં મલ્લિનાથને નાનાભાઈ હોવાની ઘટના અપવાદરૂપ છે એમ કહેવા માટે પણ વિશ્વસનીય આધાર અપાવે ઘટે, કેમકે નાયાધર્મમંડહાની રીકામાં અભયદેવ-સૂરિએ ઉપયુક્ત ઉલ્લેખ વિષે કથું જ વિધાન ક્યું નથી તે એઓ આ ઘટનાને અપવાદરૂપ નહિ ગણતા હશે એમ સૂચવે છે એમ કહી શકાય તેમ છે.

વળી ઉત્તરજાણીની નિજ્જાતિની ૪૪૪ મી ગાથામાં (રાજ) સમુદ્રવિજય અને શિવાદેવીના ચાર પુત્રોનો ઉલ્લેખ છે તો શું નેમિનાથ એ ચારમાં છેલ્લા છે? એમ જ હોય તો એ માટે પ્રમાણ રજૂ થયું ઘટે; નહિ તો એમના પછી ત્રણ નહિ તો એ પુત્રને તો જરૂર શિવાદેવીએ જન્મ આપ્યાની વાત માનવી જ પડે ને?

આમ જ્યારે બધાં ઉદાહરણ પં. દુરંધરવિજયગણિના વિધાનની વિરુદ્ધ જાય છે તો એમણે-પોતાના મંતવ્ય માટે કોઈ અકાલ્ય પ્રમાણ હોય તો તે રજૂ કરવું જ જોઈએ, અને ન જ હોય તો બુલ સ્વીકારવી જોઈએ.

૧ આ જાતનું વિધાન હાલમાં પં. દુરંધરવિજય ગણિએ “વીર-શૈશવ” નામના એમના લેખ (પૃ. ૪૧૮) માં ક્યું છે એમ એમનો જે આ લેખ “જૈન” ના “પર્યુષણ પર્વ” ખાસ અંક” (પૃ. ૫૨, અંક ૩૪-૩૫) માં છપાયો છે તે જોતાં જણાય છે. આથી પોતાના આ વિધાન માટે અકાલ્ય પ્રમાણ રજૂ કરવા માટે મારી એમને આ જાહેર વિગતિ છે.

૨ આ રહ્યો એ ઉલ્લેખ:—

“તત્થ ણં મિહિલાપ કુંભગસ્સ પુત્તે પ્રભાવતીય અત્તપ મહીય અણુજાયપ મહ્હવિન્નપ નામ કુમારે જાવ જુવરાયા યાવિ હોત્થા ॥” (પત્ર ૧૪૨ અ). પત્ર ૧૪૩ અ માં આ મલ્લિનાથને “મોટાં બેન” કહ્યાં છે.

ધર્મ કૌશલ્ય

(૮૦)

આપણું ભણતર અને જ્ઞાન, આપણે જે વસ્તુઓ નથી જાણતા તેના પ્રમાણમાં ઘણા ઓછા છે.

પ્લેટોનો સિદ્ધાન્ત છે કે આપણે કંઈ જાણતા નથી. એ વાત ખોટી ન પડે તેટલા માટે તે કહે છે કે આપણે નથી જાણતા, એટલું આપણે જાણીએ છીએ. અજ્ઞાનનું જ્ઞાન આપણું સાચું છે. બાણી-બાણીને તમે ગમે તેટલું લાગે અથવા જ્ઞાન મેળવી મેળવીને ધરાઈ જાઓ, તો પણ આપણે જે વસ્તુનું અથવા વસ્તુ સંબંધી જ્ઞાન મેળવીએ છીએ અથવા તે શક્ય છે, તેના પ્રમાણમાં આપણે નથી જાણતા તે વધે છે. અને જાણી જાણીને આપણે કેટલું જાણીએ? એટલે વિચારક વિચાર કરી કરીને કેટલો કરે? અને ભણતરનું લક્ષણ શું હોયું જોઈએ? એ તો બીજાની પાસેથી મેળવવું પડે. ત્યારે બીજા ભણતરમાં કેટલું ભણાવે? એટલે ઘણી વાત રહી જાય તેમાં નવાઈ નથી. ‘ભણતર બાણીને બાણી રહ્યા ભણનારા રે, એમ કદિય ન કરશે વિચાર; શોધો યુજ સારારે’ એ સૂત્રમાં લખ્યે બધું કદી ભણાતું નથી, અને ભણતર પૂરું થતું નથી એ જ સૂત્ર સિદ્ધ કરી આપ્યું છે. અને ભણતર અને જ્ઞાનની કદી પરિપૂર્ણતા થતી નથી એવી વાત કરી છે એનું આ સૂત્રમાં સમર્થન કરવામાં આવ્યું છે. આમાં મતિજ્ઞાન, શ્રુત-જ્ઞાનની મહત્તા બતાવવા સાથે કૈવલ્યજ્ઞાનના પ્રમાણમાં એ અદ્ય જ છે અથવા કંઈ નથી તેવી વાત કરી છે. આ વાત બરાબર સમજવા યોગ્ય છે, અને એના અંતર્ગતમાં રહેલ તત્ત્વને ધારી રાખવા જેવું છે અને આ કાળમાં તો ભરતક્ષેત્રમાં કેવળજ્ઞાન થવાનું નથી એ આપણે જાણીએ છીએ. એટલે પ્રમાણમાં આપણે જે જાણીએ છીએ તે અજ્ઞાનની બાબત કરતાં ઘણી ઓછી છે એ વાત ખાસ ધારવા જેવી છે.

અને જાણી જાણીને કેટલું જણાય અને બાણી બાણીને કેટલું જણાય? એ રીતે વિચારતાં જ્ઞાનની મર્યાદાનો ખ્યાલ આવે છે. પ્લેટો તો અજ્ઞાનતાની પુષ્ટિ કરે છે અને તેનું તત્ત્વજ્ઞાન બીજા મુદ્દાઓ પર રચાયું છે, પણ આપણે તો મર્યાદા સમજીએ છીએ અને શ્રુતજ્ઞાન અને કેવળજ્ઞાનનો ભેદ જાણીએ છીએ એ વિષે વિચાર કરવામાં આવે તો પ્લેટોનું સૂત્ર બરાબર સમજી શકાય અને સર્વ વિસંવાદ દૂર થઈ જાય. અને પછી જ્ઞાનનો મદ તો રહે જ નહિ, કારણ ગમે તેટલું શ્રુતજ્ઞાનથી જાણીએ, તો પણ તે કૈવલ્ય કે મનપર્યાવ જ્ઞાન તો નથી જ તે આપણે જાણીએ છીએ; પછી મદ શેનો કરવો? અને મદ કરવામાં આવે તો ચાલે કેમ? અને એવા ખોટા મદમાં તો બિઘાડા પડી જવાય અને બિઘાડા પડી જતાં ફજેતી થાય. અને એ વાત તો આપણને પાલવે નહિ. આ પ્રમાણે જ્ઞાનની મર્યાદા સ્વીકારીને ચાલવાથી આપણામાં એક જાતની શાંતિ આવી જાય છે, તે જોતાં આપણી ભાવિભદ્રકતા થાય છે, સ્વર્ગ અપવર્જના સુખ નજીક થાય છે અને આપણે પરમ આનંદમાં મગ્ન થઈ જઈએ છીએ. ધર્માર્થ માણસે તેટલા માટે જ્ઞાનનો મદ ન કરવો અને જરા સરખું અભિમાન આવે તો પોતાની હદ વિચારવી. જે હદને વિચારશે તે સુખી થશે.

સ્વ૦ મૌકિક

The learning and knowledge that we have is, at the most, but little compared with that of which we are ignorant.

Plato

❀ [૭૧] ❀

અનુકંપાદાન

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૭ થી આશુ)

હે ભગ્યાત્મા ! અનંતજ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, વીર્ય, જીવનસુખ તથા આનંદ-આદિ અખૂટ સ્વસંપત્તિના સ્વામી આત્માને અનાદિકાળથી મોહરાજ્યએ અનેક પ્રકારના મિથ્યા પ્રલોભનોમાં ફસાવીને સંપત્તિહીન બનાવ્યો છે. અને પોતાની સત્તાથી આત્માની સ્વતંત્રતા છીનવી લીધી છે.

સ્વસંપત્તિથી હીન થવાથી, પરસંપત્તિથી પોતાનો નિર્વાહ કરનાર આત્મા જે અનંતજ્ઞાનની શક્તિ ધરાવતો હતો અને પરસંપત્તિની સહાયતાની જેને જરાય જરૂરત ન હતી તે મોહનો યુક્તામીથી જકડાઈ રહ્યો છે, અને તેની પાસે એટલી પણ સ્વતંત્રતા રહી નથી કે ઘડી પછી શું થશે તેને નિશ્ચિતપણે જાણી શકે. એમ તો આત્મા ત્રણે કાળના ક્ષણવર્તી ભાવોને સ્વતંત્રપણે જાણવાની શક્તિ ધરાવે છે પણ અત્યારે તો મોહની શીખવણીથી માનેલા પૌદ્ગલિક સુખોને માટે સ્વસંપત્તિ મોક્ષને ત્યાં ઘરેણે મૂકેલી હોવાથી તે જેવું ને જેટલું જણાવે તેટલું જ જાણવાનું રહ્યું અને તે પણ મોહે નિયુક્ત કરેલા પોતાના જ જકાતમક સાધનદ્વારા પરાધીનપણે નિર્વાહ પૂરતું જ. અનાત્મિક મોહની ઇચ્છા પ્રમાણે જ આત્મા પોતાની જ્ઞાનાદિ સંપત્તિનો ઉપયોગ કરી શકે છે. ઘણી વખત મોહ આત્માને આધિજો અને બહેરો બનાવીને તેને પોતાની સંપત્તિ વાપરવા દેતો નથી. અને જકાસકત બનાવીને વધારે ને વધારે સંપત્તિહીન બનાવતો જાય છે, જેથી પોતાની સત્તા મજબૂત બનાવીને આત્માને પોતાના દાસપણામાંથી છૂટવા દેતો નથી.

સત્યની મૂર્તિસ્વરૂપ પ્રભુ મહાવીરે મોહના દાસપણામાંથી મુક્ત થઈને સ્વસંપત્તિ મેળવી સ્વતંત્ર બનવા સત્યાગ્રહ આદર્યો ત્યારે પોતાની સત્તામાં જકડી રાખવા મોહે અનેક પ્રકારની કનડગતો કરી તોયે પ્રભુએ અડગ રહીને મોહની આરાતું ઉઘાડી ક્યું અને શાશ્વત સત્યને વળગી રહ્યા. મોહે નંદિવર્ધનને પ્રેરણા કરી અને સ્નેહગર્ભિત વચનોદ્વારા પોતાની સત્તા નીચે આંપી રાખવા પ્રયાસ કર્યો, પણ પ્રભુએ નંદિવર્ધનને સત્ય સમજાવી મોહને આધીન ન રહેવા પોતાની દૃઢ પ્રતિજ્ઞા જણાવી. પ્રભુએ મોહની સત્તાનો મૂળથી ઉગ્રેષ્ઠ કરવા બ્યારે તેની જાળમાંથી નીકળી ઉગ્ર સત્યાગ્રહ આદર્યો ત્યારે કોષ પણ પ્રકારે પ્રભુનો સત્યાગ્રહ છોડાવી પોતાની સત્તા નીચેથી ન ખસવા દેવા અનેક પ્રકારના વિષમ પ્રસંગો ઉપસ્થિત કર્યા. મોહના બંધન તોડી સત્યની દિશામાં પ્રયાણ કરતી વખતે મોહગર્ભિત સંબંધીઓના કરુણ વિલાપોને પીઠ દબને સત્યની સન્મુખ જ તે રહ્યા. દિવ્ય સુગંધી શરીરમાંથી મોહના નિવાસનો નાશ કરનારા પ્રભુએ મોહની મતાવેલી અનુકૂળતા તથા પ્રતિકૂળતાનો અનાદર કરીને સુગંધીના કામી યુવાન પુરુષો અને સુંદરતાની કામી યુવાન સ્ત્રીઓના મોહને આધીન કરવાના પ્રયાસોને નિષ્ફળ બનાવ્યા. પૂર્વાવસ્થાના પિતાના મિત્ર તાપસને પ્રભુ મળ્યા ત્યારે મોહની કૂટિલતા કાંઈક ધ્યાન બહાર રહેવાથી તાપસને ભેટ્યા અને તેના ભાવભીના આગ્રહથી ચોમાસું રહેવાનું સ્વીકારી અવસરે ચોમાસું રહ્યા; પણ ચોમાસામાં જ નિવાસના શુંપડામાંથી ધાસ ખાતી ગાયોના પ્રસંગે તાપસદ્વારા મોહની કૂટિલતા જણાવાથી મોહના છળથી બચવા પ્રભુ પાંચ અભિગ્રહ-પ્રતિજ્ઞાઓ ધારણ કરીને સત્યને માર્ગે ચાલી નીકળ્યા. ત્યારે મોહે પણ હઠ પકડી અને પ્રભુનો સત્યાગ્રહ છોડાવવા પોતાનું સંપૂર્ણ બળ તથા સત્તા વાપરવા માંડી. ગોવાળીઆ આદિ અનેક વ્યક્તિઓ દ્વારા પ્રભુનો સત્યાગ્રહ ન છોડાવી શકાયો ત્યારે છેવટે સંગમદેવને પ્રેરણા કરી અને તેની સહાયતાથી પોતાના રાગ-દ્વેષ સુકોટોને સળગાવવાની કોષપણ હિસાબે પ્રભુને સત્યાગ્રહથી ભ્રષ્ટ કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરીને છેવટનું બળ અજમાવ્યું. સત્તરશાળી ધીરપુરુષોને પણ અકળાવી નાંખે

તેવા એક પછી એક અસંખ્ય કારમા પ્રસંગો ઉપસ્થિત કરવા માંડ્યા. શારીરિક તથા માનસિક અનેક પ્રકારની અનુકૂળ તથા પ્રતિકૂળ પ્રવૃત્તિઓ આદરી દુઃસંઘ યાતનાઓ અને પ્રલોભનોદ્વારા રાગ-દ્વેષને સખળ બનાવી સત્યાગ્રહથી અસેડવા મોહ સંપૂર્ણ સત્તા વાપરી. જેમ જેમ સંગમદ્વારા રાગ-દ્વેષને સખળ બનાવવા તે પ્રયાસ કરતો ગયો તેમ તેમ રાગ-દ્વેષ સખળ ન બનતા નિર્બળ બનતા ગયા.

પ્રભુ તાત્ત્વિક સત્યને સારી રીતે જાણતા હોવાથી સંગમને પોતાના ઉપકારી મિત્ર તરીકે માન્યો કે જે માન્યતા મોહની અવજ્ઞા કરનારી હતી તેથી રાગ-દ્વેષનું પણ કાંઈ ચાલી શક્યું નહિ; કારણ કે જ્યાં મોહનો આદર હોય છે ત્યાં જ રાગ-દ્વેષ બળવાન બનીને પોતાનો કાબૂ ટકાવી શકે છે. પ્રભુના ધ્યાનમાં જ હતું કે—મોહ સંગમને પ્રેરણા કરી પોતાનો જ નાશ કરાવે છે એટલે સંગમ મોહનો શત્રુ છે કે જેઓ મારી ઉપર સત્તા જમાવી બેઠો છે તેનો જ નાશ કરવા પ્રયત્ન કરી રહ્યો છે, માટે મારો તો તે પરમ અધુ જ છે. સંગમ દેવના દેહમાં રહીને મોહ રાગ-દ્વેષને જાગૃત કરવા પોતાથી અનંત અધુ અધુ કર્યું, કારણ કે જ્યાં સુધી રાગ-દ્વેષ જાગૃત ન થાય ત્યાં સુધી તાત્ત્વિક સત્યાગ્રહ મોહથી છોડાવી શકાય નહિ. જે કે પ્રભુ તો અનંત બળશાળી હતા. પોતે સંગમના સ્વામીને પણ પહોંચી વળે તેવા હતા, પણ તેવા બળનો ઉપયોગ કરવા રાગ-દ્વેષનો આશ્રય લેવો પડે અને તેમ કરવાથી મોહની સત્તા સ્વીકારવી પડે તો તાત્ત્વિક સત્યથી અસી જવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય માટે પ્રભુ દ્રષ્ટા તરીકે રહ્યા.

મોહની શીખવણીથી સંગમ માનતો હતો કે જડાત્મક દેહ પ્રભુસ્વરૂપ છે માટે દેહના હેતુ-ભેદનથી પ્રભુ સત્યથી વિચલિત થશે પણ પ્રભુ તો આત્મસ્વરૂપ હતા. એટલે તે પૌદ્ગલિક વસ્તુઓના પરિણામના માત્ર જ્ઞાતા હતા પણ ભોક્તા ન હતા. દેહ તથા આત્માની ભિન્નતારૂપ સંલને સારી રીતે જાણતા હતા, તેથી દેહમાં થનારી વિકૃતિઓની તેમને અંશ માત્ર પણ અસર થઈ નહિ અને રાગ-દ્વેષની પરિણતિમાં પરિણમ્યા નહીં. છેવટે સંગમ થાક્યો. છ-છ મહિનાઓનો પરિશ્રમ નિષ્ફળ નિવડવાથી હતાશ થયો જેથી મોહ પોતાની હાર માનીને નિર્જળ બાવે પ્રભુને સંગમદ્વારા નમ્યો. રાગ-દ્વેષ મૃતપ્રાય થઈ ગયા અને છેવટે વિલય પામ્યા. અને પ્રભુએ તો સલાગ્રહમાં અચળ મોહ ઉપર વિજય મેળવી સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરી, પોતાની અનંત ચતુષ્પથ શાશ્વત લક્ષ્મી સ્વાધીન કરીને શાશ્વત આનંદ તથા જીવનના ભોગી બન્યા.

માટે હે વીરપ્રભુના સુપુત્રો ! તમે પણ એ પિતાની શક્તિના અંશને તમારી ધન સંપત્તિ ઉપરથી એ મોહરાયના વચસ્વને હઠાવી રાગ-દ્વેષને મૃત્યુશય્યામાં પોઢાડી શકો છો. તમારામાં આત્મબળ ક્યાં નથી ? તમારામાં પણ એ પરમાત્મસ્વરૂપ આત્મા ધિરાજી રહેલો છે. અડગ નિશ્ચય અને હક પાસે મોહરાય કે મોહરાયના આપનું પણ કાંઈ ચાલતું નથી. નિર્જળતા છોડી મનની એ ચપળ લક્ષ્મી ઉપર આરૂઢ થયેલા મોહરાયને લાત મારી હાંકી કાઢો અને તમારી સ્વતંત્ર સત્તા પ્રાપ્ત કરી તમારી દરેક સંપત્તિના તમે સ્વામી બની તેના ઉપર તમારું વચસ્વ-અધિકાર જમાવી તેનો સહઉપયોગ કરવા કટિબદ્ધ થાઓ તો અત્યારે દુનિયામાં ચાલી રહેલ ભયંકર અધર્મનું સામ્રાજ્ય ધીના છટ્ઠા ભાગમાં જમીનદોસ્ત થઈ જશે અને ચોથા આરાનું સુખ તમે તથા સારી દુનિયાના સર્વે પ્રાણીઓ અનુભવી શકશે એ નિઃસંદેહ છે. અત્યારે બીજા કાળ લાખો જીવાત્માઓનું ભક્ષણ કરી રહેલ છે, તે બૂખ્યો, તરસ્યો ગુંગામીને ખૂરે હાલે વિનાશ પામશે અને અમીઝરણું ઝરતા પૃથ્વીને પલાળી મૂકશે ને સ્વર્ગીય સુખરૂપ રામરાજ્ય સ્થપાશે. ફક્ત મોહ છોડો એ જ નમ્ર પ્રાર્થના.

સંઘવી ભવાનભાઈ પ્રાગજી.

વ્યાપારનીતિશતક

લેખક:—શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૬ થી શરૂ)

૧૮. પાછથી સુધરે તો પૈસો ન ખર્ચાવવો એ નીતિ વૈદ્ય ડોક્ટરની હોવી જોઈએ. ખોટા બહેમ અને શંકાઓમાં દર્દીઓને ન નાખતા જોઈએ. દવા પણ નિર્દોષ આપવી જોઈએ. હિંસાચુકત દવાઓથી દર્દીના દર્દોને વધારી તેને વધુ દુઃખમાં મૂકવા જેવું ન કરવું જોઈએ.

૧૯. આપણા આરોગ્યને માટે અન્ય પશુ-પંખીઓનાં જીવન હુણીને તેની દવાથી આપણે નિરાગી થવું એ મહાપાપ છે. દવાઓમાં આ પદ્ધતિ પાશ્ચાત્યોએ સ્વીકારી સમાજમાં રોગચાળો વધુ ફેલાવ્યો છે અને કરોડો ડૉ. એ દ્વારા લઈ જાય છે, આ અનીતિ છે.

૨૦. જેટલી આરોગ્યતા કુદરતી રીતે જીવવાથી મળે છે, તે કૃત્રિમ દવાઓથી કદી પ્રાપ્ત થતી નથી. આપણા જીવન દવા ને ડોક્ટર ઉપર જ જો નક્કી હોય તો આપણે જીવવાને પણ લાયક રહ્યા નથી. જે ડોક્ટરો કે વૈદ્યો દુષ્ટ ભાવના રાખે છે તે મહાન પાપરૂપ છે.

૨૧. કપડાંને કૃત્રિમ રીતે સુવાળા બનાવવા માટે તેમાં ચરખીનો ઉપયોગ કરાય છે. તે પ્રાણીઓની હિંસાદ્વારા સમાજ ઉપર પાપનો લેપ ચડાવવા બરાબર છે. આથી વાપરનારાઓ દરેક હિંસાના-પાપના ભાગીદાર બને છે. આવી પાપમય વસ્તુઓથી સમાજ દુઃખી થાય છે.

૨૨. કેરી પીણાઓ, માદક પીણાઓના વ્યસનોમાં પ્રજાજીવનને સપડાવતા મનકાવતી જાહેરખજારો કરી લોકોને ઊંધે રસ્તે દોરવી, કમાણી કરનાર મહાઅનર્થ કરે છે. સાચી વસ્તુની જાહેર ખજાર કરવાની જરૂર નથી. ખોટી વસ્તુઓનો ફેલાવો કરવાથી સમાજજીવન બગડે છે.

૨૩. જે વ્યવસાયમાં નીતિનું ધોરણ નથી. બીજાનું પડાવી લેવાની ભાવના છે. બીજાનું ચોરસું લઈ ધનવાન થવાની વૃત્તિ છે ત્યાં સુધી કોઈ દિવસ જય થવાનો નથી. સત્યનું પક્ષ જ જીતે રહેવાનું છે. અનીતિનું ધન આખરે નષ્ટ થવાનું જ છે.

૨૪. પ્રજાજીવનની વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરી ભાવ વધારવાની દુષ્ટ ભાવનાથી પ્રજાજીવનમાં મોંઘવારી ફેલાય છે. ગરીબોને વસ્તુ મળતી નથી અને એ ત્રાસરૂપ સંગ્રહખોરીથી અનેક લોકોને સુસીંચતમાં મુકાવું પડે છે. આ કુદરતનાં કાયદાથી વિરુદ્ધ છે.

૨૫. જેવી ભાવના તેવી સિદ્ધિ થાય છે. દુષ્ટભાવનાથી કરેલાં કૃત્યો તેનું ફળ દુષ્ટ જ આવે છે. ભલે ધાર્મિક સિદ્ધિ થઈ દેખાય. અંતે પાપની લક્ષ્મી પછાડીને જ જાય છે. સત્યનો જ સદા જય છે. અનીતિની કમાણી ઉપર જીવનાર અધોગતિનો ઉમેદવાર છે.

૨૬. તોલમાપમાં ઓછું આપવું, છેતરવું એ પણ અનીતિ છે. એક બતાવી બીજું આપવું તે પણ અનીતિ છે. જે માણસો ન્યાય-નીતિથી વતે છે તે ભલે બહુ ધનવાન ન હોય છતાં તેના આત્મામાં સંતોષ અને શાંતિનાં દર્શન થાય છે. અનીતિમાનને અશાંતિ જ છે.

૨૭. ધર્મ-અર્થ-કામ અને મોક્ષ એ ચાર પુરુષાર્થ-મોક્ષનાં બળે ધર્મ-કરમરૂપે અર્થકામની પ્રાપ્તિ કરવી જોઈએ. બીજાનાં ભોગે જીવન જીવવું ન જોઈએ. જીવવું ને જીવાડવું એવી માનવતા હોય ત્યાં જ નૈતિકતા હોય છે, જ્યાં માનવતા નથી ત્યાં નીતિ નથી.

૨૮. માલ ખરીદતી વખતે બજારે નરમ પાડી દેવા અને કાળી મજૂરી કરનાર ઉપાદેશને ભૂખ્યા મારવા, વેચતી વખતે ભાવો વધારી દેવા અને જનતાને મોંઘવારીમાં મારી નાખવી-આ વ્યાપારી નીતિ અતિ દુષ્ટ છે. સર્વનું ભણું થાય એવી ભાવનાથી પોતાનું ભણું થાય છે.

૨૯. ગાયો, બેંસો દૂધ આપે ત્યાં સુધી તેને પાળવી અને વસુકી જળ એટલે કતલ કરાવવી આ ધોર અન્યાય છે. બળદ કામ આપે ત્યાં સુધી પાળવો અને ડુકી જળ એટલે ભૂખ્યે મારવો, આ મહા-પાપ છે. ઘોડો ચાલે ત્યાં સુધી સાચવવો અને પાકે ત્યારે ગોળાએ દેવો એ ન્યાય નથી.

૩૦. માત્ર સ્વાર્થવૃત્તિ રાખવી અને ખીજા જીવોનાં જીવનને સ્વાર્થથી ચઢી નાખવા એ ધોર હિંસા છે. હિંસાથી, સ્વાર્થથી જગતમાં લડાઇઓ ચાલે છે અને જગતમાં અશાંતિ પ્રવર્તે છે. અહિંસા અને સ્વાર્થત્યાગમાં જ વિશ્વશાંતિ છુપાયેલી છે.

૩૧. નીતિથી ચાલનાર, નીતિથી કામ કરનાર, નીતિથી રજનારને સર્વસિદ્ધિ જ છે. ભલે પૂર્વ કર્મ અનુસાર કાંઈક દુઃખ હોય, પરંતુ તેનું ભાવી સુખમય જ છે. જેવા જેવા શુભ યા અશુભ ખીજનું વાવેતર થાય છે તેવા તેવા જ સુખ-દુઃખરૂપ ફળો પ્રાપ્ત થાય છે.

૩૨. સદો, જુગાર એ દેશની બીજી છે કારણ કે તે દ્વારા અર્થ ઉપાજન થતું નથી. વ્યર્થ આપ-લેમાં શક્તિનો બચ થાય છે અને અનેકનું ધન એક ઠેકાણે ઠલવાઈ જઈને વ્યવહારને પાંગળો બનાવે છે. ઉત્પાદન વગરના અન્યને ઉપયોગી ન થાય તેવાં દરેક વ્યવસાય દેશને, સમાજને હાનિકારક છે.

૩૩. નીતિથી, ન્યાયથી પ્રમાણિકપણે સત્યપૂર્વક શુભભાવથી કાર્ય કરવું અને તે દ્વારા જે અર્થ ઉપાજન થાય તેમાં સંતોષ રાખવો. એ દરેક માનવનું કર્તવ્ય છે. નોકર હો કે શેઠ, સર્વ આ મૂળભૂત સિદ્ધાંતનું પાલન કરવાથી જ સુખી અર્થ શકાય છે.

૩૪. અનીતિની કમાણી ઉપર નજનારાઓ દેશની બીજી છે, સમાજનાં શત્રુઓ છે. સમાજ-જીવન લોહીનાં વ્યાપારથી દૂષિત થાય છે. પુરુષવહીન પ્રજા થાય છે અને દેશની અધોગતિ થાય છે. જ્યાં પાપ છે ત્યાં કુદરતનાં સદા શ્રાપ છે.

૩૫. ફળ આપતાં વૃક્ષો, દૂધ આપતી ગાયો-બેંસો, બકરા વિગેરેને છેલ્લા, મારવા, કાપવા એ સમાજની કતલ કરવા બરાબર છે; કારણ કે સમાજનું જીવન એની ઉપર નિર્ભર છે. એને જે જે રીતે અનુમોદન મળતું હોય તે તે સર્વ તેનાં પાપનાં ભાગીદાર છે.

૩૬. જે દેશમાં સંતોને સત્તાવાય છે, ગરીબોને કચરાય છે, મૂંગા નિરપરાધી પ્રાણીઓને હણાય છે, એ દેશમાં કુદરતનો કેર થાય છે, દુષ્કાળ, રોગચાળો આદિથી પ્રજાઓ પીડાય છે. જ્યાં સર્વ જીવની રક્ષા થાય છે ત્યાં સદાય આનંદમંગળ છે.

૩૭. પાત્રતા પ્રાપ્ત કરવાનું પ્રથમ પગથિયું ન્યાયસંપન્ન વૈભવ છે. જે ન્યાયપૂર્વકનો-નીતિપૂર્વકનો ધન-વૈભવ ન હોય તો તે આત્મસાધના માટેનું સોપાન સાધી શકતો નથી; કારણ કે જેવું અજ તેવું મન હોય છે અને મન એ જ અધ્યોક્ષનું કારણ છે.

૩૮. જે માણસ ખીજનું અહિંત કરવાની ભાવના સેવે છે તે પોતાનું જ અહિંત કરે છે, જે ખીજને હણવાની ભાવના રાખે છે તે પોતે જ હણાય છે, જે ખીજને લૂંટી લેવાની કામના રાખે છે તે પોતે જ લૂંટાય છે. કુદરતનો પણ નિયમ છે કે વાવીયે તેવું જ લણાય છે.

૩૯. નીતિ હંમેશા ન્યાય અને સત્યથી યુક્ત હોવી જોઈએ. જે દેશમાં ન્યાય અને નીતિરૂપ

જ્ઞાનભંડારોની સમૃદ્ધિ

ભારતમાં ઓછામાં ઓછા પાંચસો શહેર, ગામ, કસબા વગેરે સ્થાનો હશે જ્યાં જૈન શાસ્ત્રસંગ્રહ મળે છે. પાંચસોની સંખ્યા એ તો સ્થાનોની સંખ્યા છે, ભંડારોની નહિ. ભંડારો તો કોઈ એક શહેર, કસબા કે ગામમાં પંદરવીસથી માંડીને બેપાંચ સુધી જોવામાં આવે છે. પાટણમાં વીસથી વધુ ભંડારો છે, તો અમદાવાદ, સુરત, ખીકાનેર વગેરે સ્થાનોમાં પણ દસ દસ પંદર પંદરની આસપાસ હશે. ભંડારો પણ બધા સરખા કદના નથી હોતા. કોઈ કોઈ ભંડારમાં પચીસ હજાર સુધી ગ્રંથો છે તો કોઈ કોઈમાં બસો પાંચસો પણ છે.....મેં લગભગ ૪૦ સ્થાનોના બધા ભંડારો જોયા છે અને લગભગ ૫૦ ભંડારોમાં તો પ્રત્યક્ષ બેસીને કામ કર્યું છે.

માધ્યમની દૃષ્ટિએ મારા જોવામાં આવેલા ગ્રંથોના ત્રણ પ્રકાર છે. તાડપત્ર, કાગળ અને કાપડ. તાડપત્રના ગ્રંથો વિક્રમની નવમી સદીથી લઈને સોળમી સદી સુધીના મળે છે. કાગળના ગ્રંથો જૈન ભંડારોમાં વિક્રમની તેરમી સદીની શરૂઆતથી અસાર સુધીના મળે છે. જો કે મધ્ય એશિયાના ચારકંદ શહેરની દક્ષિણે ૬૦ માઇલ ઉપર કુચિયર નામક સ્થાનેથી મળેલા કાગળના ચાર ગ્રંથો ઈ. સ. ની પાંચમી સદીના મનાય છે. પરંતુ એટલા જૂના કોઈ તાડપત્રનો અથવા કાગળનો ગ્રંથ અસાર સુધી મને જૈન ભંડારોમાંથી મળ્યો નથી. આપણી સામે ગ્રંથસામગ્રી મોજુદ છે તેમાં મારી દૃષ્ટિએ, વિક્રમ સંવત પૂર્વથી માંડીને નવમી સદી સુધીના ગ્રંથોની નકલો છે અને નવમી સદી પછી નવા રચાયેલા ગ્રંથોનો પણ સમાવેશ થાય છે.

મારા જોયેલા ગ્રંથોમાં તાડપત્રના ગ્રંથોની સંખ્યા લગભગ ત્રણ હજાર જેટલી અને કાગળના ગ્રંથોની સંખ્યા તો દોઢ લાખથી પણ કંઈક વધુ છે. એ કહેવાની જરૂર નથી કે આમાં બધા જૈન ફિરકાના બધા ભંડારોના ગ્રંથોની સંખ્યા અભિપ્રેત નથી, એ સંખ્યા તો દસપંદર લાખથી પણ કેટલીય વધી જાય એમ છે.

પ્રાચીનતાની દૃષ્ટિએ તથા ચિત્રપટ્ટિકા અને ખીજી ચિત્રસમૃદ્ધિની દૃષ્ટિએ તથા સંશોધિત અને શુદ્ધ કરેલા આગમિક સાહિત્યની અને તાર્કિક દાર્શનિક સાહિત્યની દૃષ્ટિએ—જેમાં જૈન પરંપરા ઉપરાંત વૈદિક અને બૌદ્ધ પરંપરાઓનો પણ સમાવેશ થાય છે—પાટણ, ખંભાત અને જેસલમેરના તાડપત્રના સંગ્રહો પ્રથમ આવે છે. એમાં જેસલમેરનો ખરતર આચાર્ય શ્રી જિનભદ્રસુરિએ રચાયેલો તાડપત્રનો ભંડાર પ્રથમ ધ્યાન ખેંચે છે. નવમી શતાબ્દીનો તાડપત્રનો ગ્રંથ ‘વિશેષાવશ્યક મહાભાષ્ય’ જે લિપિ, ભાષા અને વિષયની દૃષ્ટિએ મહત્વનો છે, તે પહેલવહેલો એ સંગ્રહમાંથી જ મળ્યો છે. એ સંગ્રહમાં જેટલી અને જેવી પ્રાચીન ચિત્રપટ્ટિકાઓ તથા ખીજી પુરાણી ચિત્રસમૃદ્ધિ છે તેટલી પુરાણી અને તેવી કોઈ એક ભંડારમાં મળે એમ નથી. એ તાડપત્રના સંગ્રહમાં જે આગમિક ગ્રંથો છે તે મોટે ભાગે

મજબૂત દીવાલો હોય છે તેમજ સત્યરૂપ મોલ હોય છે તે દેશની ઇમારતને આંગળી અડાડવા પણ કોઈ સમર્થ થતું નથી. કહેવાય પણ છે કે નીતિ એ ધર્મનો પાયો છે.

૪૦. રાજ્યશાસકોએ પણ પોતાના દેશમાં પોતાની પ્રજામાં નીતિનું ધોરણ જળવાઈ રહે, અનીતિ કરવાની તક ન મળે તેમ જોવું જોઈએ. તે રીતે વ્યવસ્થા રાખવી જોઈએ. પ્રજા સત્ય શીલવાન અને ન્યાયનીતિપૂર્વક બંધારણને અનુસરે તે રીતે વહીવટ થવો જોઈએ,

(અપૂર્ણ)

સંશોધિત અને શુદ્ધ કરેલા છે. એમાં સાંખ્યકારિકા ઉપરનું ગૌડપાદનું ભાષ્ય તથા બીજી વૃત્તિઓ છે. યોગસૂત્ર ઉપરની વ્યાસભાષ્ય સહિત તત્ત્વવૈશારદી ટીકા છે. ગીતાનું શાંકરભાષ્ય અને હર્ષદેવનું ખંડન-ખંડખાલ છે. વૈશેષિક અને ન્યાયદર્શનનાં ભાષ્ય અને તેના ઉપરની ક્રમિક ઉદયનાચાર્ય સુધીની બધી ટીકાઓ મોબ્જૂદ છે. ન્યાયસૂત્ર ઉપરનું ભાષ્ય, તેનું વાર્તિક, વાર્તિક પરની તાત્પર્યટીકા અને તાત્પર્ય-ટીકા પર તાત્પર્યપરિશુદ્ધિ તથા એ પાંચે અથો ઉપર વિષમપદવિવરણરૂપ ‘પંચપ્રસ્થાન’ નામનો એક અપૂર્વ ગ્રંથ એ સંગ્રહમાં છે. બૌદ્ધ પરંપરાના મહત્ત્વપૂર્ણ તર્કગ્રંથોમાંથી સટીક સટિપ્પણ ન્યાયખિંદુ તથા સટીક સટિપ્પણ તત્ત્વસંગ્રહ જેવા કેટલાય ગ્રંથો છે. અહીં એક વસ્તુનો હું ખાસ નિદેશ કરવા માગું છું, જે સંશોધકોને માટે ઉપયોગી છે. અપભ્રંશ ભાષાના કેટલાય અપ્રકાશિત તથા અન્યત્ર અપ્રાપ્ય એવા બારમી સદીના મોટા મોટા કથા-ગ્રંથો આ ભંડારમાં છે. જેવા કે વિલાસવચક્રહા, અરિટ્ઠનેમિ-ચરિત્ર, વગેરે. એ જ રીતે છંદવિષયક કેટલાક ગ્રંથો છે જેની નકલો પુરાતત્ત્વકોવિદ શ્રી જિનવિજયજીએ જેસલમેરમાં જધને કરાવી હતી. એ નકલોને આધારે પ્રોફેસર વેલિનકરે તે પ્રગટ કર્યા છે.

ખંભાતના શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય ગ્રંથભંડારની બેએક વિશેષતા છે. તેમાં ચિત્રસમૃદ્ધિ તો છે જ, પણ ગુજરાતના સુપ્રસિદ્ધ મંત્રી અને વિદ્વાન વસ્તુપાલની સ્વહસ્તલિખિત ‘ધર્માબ્યુદય’ મહાકાવ્યની પ્રત છે. પાટણના ત્રણ તાડપત્રીય સંગ્રહોની અનેક વિશેષતાઓ છે. જેમાંની એક તો એ કે લાંબી ધર્મકીર્તિનો ‘હેતુખિંદુ’ ગ્રંથ અર્ચટની ટીકાવાળો પ્રાપ્ત થયો છે, જે અત્યાર સુધી મૂળ સંસ્કૃતમાં ક્યાંયથી મળ્યો નથી. જ્યારાશિનો ‘તત્ત્વોપપ્લવ’ જેનો બીજો કશો પત્તો લાગતો નથી, તે પણ અહીંથી મળ્યો છે.

કાગળના ગ્રંથોના ભંડારોમાંથી ચાર પાંચનો નિદેશ જ અહીં પૂરતો થશે. પાટણનો તપાગચ્છનો ભંડાર, રાજસ્થાની, હિંદી અને ફારસી ભાષાના વિવિધ વિષયોના સેંકડો ગ્રંથોથી સમૃદ્ધ છે, જેમાં ‘આગમડંબર’ નાટક પણ છે, જે બીજે દુર્લભ છે. પાટણના ભાભાના માડનો ભંડાર પણ કેટલીક દૃષ્ટિએ મહત્ત્વનો છે. હમણાં હમણાં તેમાંથી છઠ્ઠી સાતમી સદીના બૌદ્ધ તાર્કિક આચાર્ય શ્રી ધર્મ-કીર્તિના સુપ્રસિદ્ધ ‘પ્રમાણ્યુવાર્તિક’ ગ્રંથની સ્વોપમ વૃત્તિ મળી છે, જે તિબેટથી પણ આજ સુધી મળી નથી. ખંભાતનો જૈનશલાકાનો ભંડાર પણ મહત્ત્વનો છે. એમાં વિક્રમ સંવત ૧૨૪૪ ની લખેલી જિનેશ્વરના ‘કથાકાશ’ની પ્રત છે. જૈન ભંડારોમાં મળતી કાગળની પોથીઓમાં તે સૌથી પુરાણી છે. આઠસો વર્ષ પછી આજે પણ તેના કાગળની સ્થિતિ સારી છે. ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીએ સ્વહસ્તે લખેલા કેટલાક ગ્રંથો—જેવા કે ‘વિષયતાવાદ’ ‘સ્તોત્રસંગ્રહ’ વગેરે એ જ ભંડારમાંથી હમણાં હમણાં મને મળ્યા છે. જેસલમેરના એક કાગળના ભંડારમાં ન્યાય અને વૈશેષિક દર્શનના સૂત્ર, ભાષ્ય, ટીકા, અનુટીકા, વગેરેનો પૂરો સેટ ખૂબ શુદ્ધ રૂપમાં તથા સટિપ્પણ મોબ્જૂદ છે, જે વિ. સં. ૧૨૭૬ માં લખેલો છે. અમદાવાદના કેવળ બે જ ભંડારોના હું નિદેશ કરું છું. પગથિયાના ઉપાગ્રથના સંગ્રહમાં શ્રી યશો-વિજયજીના સ્વહસ્તે લખેલી ‘પ્રમેયમાલા’ તથા ‘વીતરાગસ્તોત્ર અષ્ટમ પ્રકાશ’ની બ્યાખ્યા એ બે ગ્રંથો હમણાં હમણાં આચાર્ય શ્રી વિજયમનોહરસૂરિજીદ્વારા મળ્યા છે. આદશાહ જહાંગીરદ્વારા સંમાનિત વિદ્વાન ભાનુચંદ્ર અને સિદ્ધિચંદ્રે રચેલા કેટલાક ગ્રંથો એ સંગ્રહમાં છે. જેમ કે નૈષધની તથા વાસ-વદત્તની ટીકા વગેરે.

મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી

[સાહિત્ય પ્રદર્શનના ઉદ્દેશ્યને પ્રસંગે કરેલા નિવેદનમાંથી] “ભુદ્ધિપ્રકાશ”માં આવેલમાંથી ઉદ્ધૃત.

“ શ્રાવક ? ”

સ્વરચીત:-સંઘવી ભવાનભાઈ પ્રાગજી બોરડી.

રાગ-માઢ-(ત્રિતાલ)

(પામરતા તું છોડ ?)

પામરતા, તું છોડ, હંસા ? પામરતા તું છોડ.

માનસ, સરને રાજહંસ તું; સરિતામાં, શું જોય ? હંસા ? મુક્તા ફળને ભોગિ છો તું; અન્ય, લક્ષ્ય ના હોય, હંસા ? અનંતબળી, તું શ્રેષ્ઠ આત્મા ? જ્ઞાનદષ્ટિથી, જો, હંસા ? ભુખે મરજે, તરશે તપજે; શાખ કદિ ના ખોય, હંસા ? ક્ષિર સાગરનાં નિરને છોડી; લુણ સાગર મત દોડ હંસા ?

૧ મનની નબળાઇ.

૨ તું તો જ્ઞેન છો (શ્રાવક) સત્ય અને અહિંસા પાલન એ તારો મુખ્ય ધર્મ છે. તું હિંસાવૃત્તિ તરફ કદમ પથુ બરવા ના પ્રેરાતો.

૩ તારો આત્મા તો અનંતલબ્ધિ છે અને તું જિત્તમ માનવી છો. (શ્રાવક છો) હીસાનો તારે તો મન વચન અને કાયાથી ત્યાગ જ કરતો હોય.

૪ તું ગમે તેવી વિપદામાં આવી પડે પણ તારું સત્ય અને અહિંસાવૃત્તિ તું ના છોડ કારણકે તું તો શ્રાવક છો.

૫ મુક્તિધામના પથિકે ? તું તારો એ પરમકલ્યાણ-કારી પંથ છોડીને અવળી દિશાએ (નકંની) ન દોડ.

વર્તમાન સમાચાર

આચાર્ય ભગવાન શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી.
ની ૮૪ મી જન્મ જયંતિનો મહોત્સવ.

યુગવીર આચાર્ય ભગવાન વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની ૮૪ મી જન્મ જયંતિ સં. ૨૦૧૦ ના કારતક શુદ્ધ ૨, સાંજે ૫ વાગે ઉજવવા માટે મુંબઈ ભાયખલા તથા ચોપાટી ઉપર સત્ય અહિંસાદારા સમસ્ત વિશ્વનો ઉદ્ધાર કરનાર વર્ડપીસ મિશનના ઉપક્રમે મુંબઈ ક્રેંચિસના પ્રમુખ શ્રીયુત એસ. કે. પાટીલના અધ્યક્ષસ્થાને ૭૨ સંસ્થાના સંયુક્તપણા નીચે વિરાટ સભા મળી હતી.

વર્ડપીસ મીશન મુંબઈમાં આચાર્ય મહારાજની પ્રેરણાથી સ્થપાયું છે જેના પ્રમુખધારાસભાના સભ્ય કે. કે. શાહ અને મંત્રીઓ શ્રી રસીક બી. ઝવેરી, શ્રી ધીરજલાલ હી. શાહ, શ્રી જગજીવનદાસ ડ. શાહ તેમજ શ્રી નવનીતલાલ એમ. શાહ, વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ઉપરોક્ત સભામાં આચાર્ય મહારાજે પોતાનું અનુભવપૂર્ણ પ્રવચન કરતાં જણાવ્યું કે-હું જ્ઞેન, બૌદ્ધ, મુસલમાન, જૈન, હિંદુ નથી. હું તો પરમાત્માને શોધવા માટેના પંથ પર ફર્ય કરવા માંગતો એક માનવી છું. આજે સૌને શાંતિ ખપે છે. વિચાર અને વિનિમયમાં શાંતિનું જ્ઞાન મળે તો અશાંતિ થાય જ નહિ. શાંતિ માટે રામરાજ્યનો જરૂર છે. ધનવાન, ગરીબ, ઉચ્ચનીચ અને સર્વ કોઈ પ્રત્યે સમાન નજર રાખે તો તે જ રામરાજ્ય કહેવાય. શાંતિ માટે પ્રથમ આપણે આપણા મનમાં શોધ કરવી જોઈએ અને જે મનમાં શાંતિ હોય, ધરમાં, પાડોશી-ઓમાં, મહોલામાં, ગામમાં, રાજ્યમાં એમ અનુક્રમે આવતાં વિશ્વમાં આવે વગેરે વક્તવ્ય પૂરું કર્યા બાદ પ્રમુખસ્થાનેથી શ્રી પાટીલે જણાવ્યું કે-વિશ્વના ધુરધુરો શાંતિની વાતો કરે છે, તેવી જાંખના સૌને છે. માત્ર પશ્ચિમના કે મહોટા રાજ્યો લાવી શકે તેમ નહિ પરંતુ શાંતિનો સૌને અધિકાર છે.

રશીયા અમેરિકા રાષ્ટ્રો શાંતિ લાવી શકશે માનવું ખોટું છે. ભારત દેશ પણ શાંતિ લાવી શકવા લાયક છે. દરેક રાષ્ટ્રોને શાંતિનું આદેશન ચાલુ રાખવાનો અધિકાર છે. ત્યારબાદ કેદારનાથજીએ જણાવ્યું કે ભારત દેશ યુગોથી અહિંસાને માનવું આવ્યું છે. મહાપુરુષના તે ઉપદેશને ખાપુએ આપણને ખતાવ્યો છે કે-તે અહિંસા, સત્ય વિશ્વના ઉદ્ધાર માટે છે.

શ્રી કે. કે. શાહે વર્ડપીસ મીશન કેમ સ્થાપવામાં આવ્યું છે તેનો ખ્યાલ આપી તેને મજબૂત બનાવવા જણાવ્યું હતું.

કારતક શુદ્ધ ૩ ના રોજ ભાયખલા મંડપમાં શેઠ રતનચંદજી ડાલીયાના પ્રમુખસ્થાને જન્મ જયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. જે પ્રસંગે ઉપા. શ્રી પૂર્ણા-

સ્વીકાર-સમાલોચના.

૭૯

નંદવિજયજી, મુન્દવિજયજી, પંડિત હંસરાજજી શાસ્ત્રી અને શ્રીયુત ચંદુલાલ વર્દમાન આદિના પ્રવચનો થયા હતા. એ રીતે જે દિવસ સુધી જયંતિ ઉજવી ગુરુભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

ભાગ્યખલા ખાતે કારતક શુદ્ધ ૨ રવિવારે સવારે ૮:૧૦ થી ૧૦ સુધી મુખ્યમંત્રી નાણાપ્રધાન ડૉ. જીવરાજ મહેતાના પ્રમુખપણા નીચે જયંતિ ઉજવતાં તેઓ-શ્રીએ જણાવ્યું કે-ધન્ય છે એ પુરુષને કે જેણે જ્ઞાનની જ્યોત જલતી રાખી. જ્ઞાનના ફેલાવા માટે તેઓશ્રીએ કરેલા પ્રયાસો જાણી આપણે સૌ મગર ચપ્પે છીએ. આપણા દેશમાં ગમે તેટલા ધર્મ હોય તો સૌ ભાઈચારાથી રહે તો સૌનું કલ્યાણ થાય. જે ધર્મો આપણને સમાનતા શીખવે તે ધર્મ પૂજ્ય છે. છેવટે આચાર્ય મહારાજનું દીર્ઘાયુ ઇચ્છ્યું હતું. ત્યારબાદ ખીમજીભાઈ છેડાએ તારો તથા પત્રો વાંચી સંભળાવ્યા હતા. ભારતભરમાં ધણા રથજે આચાર્ય મહારાજની જન્મ જયંતિ ઉજવાઈ હતી. ત્યારબાદ આં શ્રીજીએ સંદેશો આપ્યો કે મારા ગુરુજી પાસેથી મેં જે મેળવ્યું તે જનતાને આપ્યું છે. મારામાં લેવા જેવું લાગે તો તેનું અનુકરણ કરો, એ મારો સંદેશ છે. ત્યારબાદ શ્રી નાથલાલ ડી. પરીખ તથા જૈન કોન્ફરન્સ ઉપપ્રમુખ શ્રી મોહનલાલ ચોક્સી, ઉપાધ્યાયજી પૂર્ણાનંદવિજયજી, પં. શ્રી વિકાશ-વિજયજીએ દીર્ઘાયુ ઇચ્છવા સાથે આં મહારાજશ્રી જૈન સમાજ માટે વર્ષોથી કાર્ય કરી રહ્યા છે તે ઉપર વિવેચનો કર્યા હતા. છેવટે આભાર માનતાં સભા વિસર્જન થઈ હતી.

આ વર્ષના એસતે વર્ષે જ્ઞાનપૂજન સાથે આ સભાના પ્રમુખ શેઠ શ્રી યુલાનચંદ આણંદજી તરફથી દુધપાન અને શ્રી જ્ઞાનપંચમીના રોજ સભામાં જ્ઞાન પધરાવી પૂજન, ભક્તિ વગેરે કરવામાં આવેલ.

એલએલ. બી. માં પસાર થયા.

આ સભાના સભાસદ ડોક્ટર જસવંતરાય મૂળ-

ચંદ શાહ એમ. બી. બી. એસ. ના મુખ્ય શ્રી રમણિકલાલ; વીશ્વમું વર્ષ એસતાં જ એલએલ. બી. ની પરીક્ષામાં સેકન્ડ ક્લાસમાં પાસ થયા છે. કાલેજનો અભ્યાસ અહિં કરી મુંબઈ લૉ-ક્લાસમાં અભ્યાસ કર્યો હતો. આટલી નાની ઉંમરે આ પરીક્ષા પસાર કરવા માટે ભાઈ રમણિકલાલ તથા તેમના કુટુંબીઓને ધન્યવાદ છે. આટલી નાની વયમાં ઉપરોક્ત પરીક્ષા પસાર કરવાનો ભાવનગર જૈન સમાજમાં પ્રથમ દાખલો છે. અને ચિ. રમણિકલાલની ભાવિ કારકીર્દી માટે સફળતા ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી શાંતિચંદ્ર સેવાસમાજ

શ્રી શાંતિચંદ્ર સેવાસમાજ-અમદાવાદને ૨૬ મા વર્ષનો વાર્ષિક ઉત્સવ ધ્રાંગધ્રાનિવાસી શેઠ પુરુષોત્તમદાસ સુરચંદ વોરાના પ્રમુખપણા નીચે સં. કારતક શુદ્ધ ૧૨ ના રોજ ઉજવવામાં આવ્યો હતો. સાથે શ્રી અષ્ટાપદજી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. રાત્રિના સવા આઠ વાગે મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રથમ મંગલાચરણ થયા બાદ શેઠ કાંતિલાલે પ્રમુખશ્રીનો પરિચય આપ્યા બાદ સંસ્થાના મંત્રીએ વાર્ષિક હિસાબ, કાર્યવાહી રજુ કર્યા બાદ પ્રમુખશ્રીએ જુદા જુદા ખાતાઓમાં રૂ. ત્રણ હજારની સખાવત કરી હતી. આ સંસ્થા જૈન સમાજની સેવા ઉત્સાહ અને ભાવપૂર્વક કરે છે.

સ્વીકાર-સમાલોચના

૧ ભક્તભારતી અથવા ભગવત્ પંચા-શિકા, રચયિતા-ન્યાયવિશારદ-ન્યાયતીર્થ મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. આ લઘુ પરંતુ ભક્તિ-ભાવના તેનો રસરવાદ-પરિપાક પ્રથમ શિખરિ વિહાર પરિચ્છેદમાં તથા બીજા શાદ્ભયરણ્ય બીજા પરિચ્છેદમાં અને ત્રીજા વિવિધનાદ ત્રીજા પરિચ્છેદમાં મળી ૫૦ મૂળ સંસ્કૃત કાવ્યો તેના સરલ અને સુંદર અનુવાદ સાથે વિદ્વાતાપૂર્ણ સર્વમાન્ય રીતે આપવામાં આવેલા છે. સાથે ભક્તિમહિમા પ્રશસ્તિ પણ છેવટે આપેલ છે. પરમાત્મા-દેવાધિદેવની રસમય ભક્તિમય

અમૃતરસમાં મનનપૂર્વક નિરંતર વાંચવા અને રમરણ-માં રાખવા જેવી આપી છે. પૂજ્ય મુનિરાજની એક-એક કૃતિ વાંચવા જેવી રચાય છે ને પ્રકાશન થાય છે.

૨ સામાયિકસૂત્ર—પ્રકાશક શ્રીસાગર લાઇબ્રેરી અગાસી અંદર. મોટા ગુજરાતી ટાઇપમાં પચ્ચક્ષ્પાણ્ય સહિત આ યુક્ત પ્રગટ કરવામાં આવી છે. કિં. બે આના.

૩ શ્રી જૈન શ્વેતાંતર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થી-ભવન કડીનો સંવત ૨૦૦૮નો રિપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. કાર્યવાહી સુંદર અને યોગ્યવટવાળો આ રિપોર્ટ છે. કાર્યવાહકો લાગણીવાળા છે. સર્વ પ્રકારની સહાય આપવાની જરૂર છે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય મુંબઈનો આઠ-ત્રીશબો વાર્ષિક રિપોર્ટ અમોને મળ્યો છે.

પૂજ્યપાદ યુગવીર આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજય-વલ્લભસૂરીશ્વરજીના આશીર્વાદ સાથે અને પૂજ્યશ્રીના ઉપદેશ અને સુંદર પ્રયત્નવડે ૩૮ વર્ષ ઉપર સ્થાપન થયેલ હોવાથી તેઓશ્રી તેના આદ્યપ્રેરક છે. આ સંસ્થાની શરૂઆતથી જ સેક્રેટરીઓ, કાર્યવાહક કમીટીના સભ્યો અને દાનવીર જૈન બંધુઓના સહકાર સહાયવડે આ સંસ્થા ધણી પ્રગતિશીલ થઈ છે. પ્રથમ શ્રી વિદ્યાલય માત્ર મુંબઈમાં અને પછી અમદાવાદ અને પૂનામાં તેની બે શાખાઓ, કન્યાછાત્રાલયની યોજના, વડાર અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને લોન વગેરેનો સહાય વગેરે શિક્ષણના ધામો કરવામાં આવ્યા છે. પ્રથમ શ્રીયુત ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી અને સદ્ગત શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિઆ સેક્રેટરી હતા અને આ સંસ્થા પ્રગતિશીલ થતી હતી, પરંતુ શ્રી મોતીચંદભાઈનો સ્વર્ગવાસ થયા પછી આ સંસ્થાના સુભાગ્યે અને પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજની પ્રેરણા-ઉપદેશ અને આશીર્વાદવડે શ્રીયુત ચંદુલાલ વર્દમાન જેવા શ્રીમંત, પુણ્યશાળી, બુદ્ધિશાળી શ્રી મોતીચંદ ભાઈના અભાવે આ સંસ્થાને સેક્રેટરી પ્રાપ્ત થયા અને તરત જ શ્રીયુત કપૂરચંદભાઈ, શ્રી ઝવેરચંદભાઈ અને કેવળચંદભાઈ નેમચંદભાઈએ આ સંસ્થાની કદર કરી શ. અઢી લાખની સંખ્યાવત કરી અને

તેને માટે બંને સેક્રેટરીઓ અને કાર્યવાહક કમીટીના ગૃહસ્થોના શુભ પ્રયત્નવડે બીજા અઢીલાખ જૈન સમાજ પાસેથી મેળવી શ. પાંચ લાખની સહાય મેળવી, છતાં સેક્રેટરી સાહેબો વગેરેના જે મનોરથો આ સંસ્થા માટે છે તેને માટે જરૂર હજી પણ આર્થિક સહાયની જરૂર છે. અમારે કહેવું જોઈએ કન્યા છાત્રાલય માટે હજી મકાનની જોગવાઈ થઈ શકી નથી તે જૈન સમાજ માટે જલ્દી જરૂર વિચારણીય છે. આખા ભારતવર્ષમાં બંને પ્રકારની કેળવણી અપાવતી સહાય કરવા પાત્ર આ એક જ સંસ્થા છે અને તેની સુંદર કાર્યવાહી, યોગ્યવટ અને પ્રમાણિકતા આ રિપોર્ટ વાંચતાં માલમ પડ્યું છે. દરેક શ્રીમંતોએ આ સંસ્થાના અધૂરા કાર્યો મનોરથો માટે શ્રીયુત કપૂરચંદભાઈ વગેરે ભાઈઓનું અનુકરણ જલ્દી કરી સારી રકમ આપવી જોઈએ. બીજી કોમની હરોલમાં કેળવણી વગર જૈન સમાજ ઊભી રહી શકે જ નહિ. જૈન સમાજના સામાન્ય રિચતિ-વાળા મનુષ્યો મોટી રકમ ન આપી શકે તો હિંદમાંના તે પ્રદેશના જૈન બંધુઓએ દરેક કુટુંબનાં મનુષ્ય દીઠ એક એક પૈસા શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયને દર વર્ષે ફાળો મોકલી આપવો જોઈએ. જ્ઞાનદાન એ સર્વ દાનમાં સર્વશ્રેષ્ઠ દાન છે. અમે માનીએ છીએ કે આ અમારી સૂચના શ્રીમંત અને અન્ય બંધુઓ ધ્યાનમાં લેશે. અને અમે પણ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે-આ વિદ્યાલય દિવસાનુદિવસ પ્રગતિમાન, ગૌરવશાળી બને અને સેક્રેટરીઓ અને કાર્ય-વાહકોના સર્વ મનોરથો-ભાવી કેળવણીના કાર્યો વેળાસર પૂર્ણ થાય તેમજ હિંદના દરેક શહેરોમાં તેનો શાખાઓ સ્થપાય તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

યુગવીર જૈનાચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનું જીવન અને પ્રવચન.

કૃપાળુ યુગવીરઆચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના શિષ્ય રત્નમુનિરાજશ્રી જનકવિજયજી મહારાજ તથા પરમાર ક્ષત્રિય જૈનધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી એક એક કોપી બેટ મળી છે.

૨ સજ્જાયમાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વચિન્મય—અનેક જૈન પંડિતો વિશિષ્ટ, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અઢારમા સૈકા સુધીમાં થઈ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજોએ રચેલ સજ્જાયનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચરિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાહેજલાલી, અને વાંચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. (પ્રથમ ભીમસીંહ માણિકે છપાવેલી તે જ) હાલમાં તે મળી શકતી નથી અમારી પાસે માત્ર પચીસ કોપી આવી છે. પચાસ ફેમ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને કપડાના પાકા બાઇડીંગથી અત્યંત કચેલ છે કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ બુક મૂળ કિં. આપવાની છે.)

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિનેશ્વરનું સચિત્ર ચરિત્ર.

અનેક રંગના વિવિધ અવસ્થાના ફોટાઓ, સુંદર બાઇડીંગ કવર એક્ટ સાથે પૂણ્યવંત મનુષ્યોનું ઉચ્ચ કોટીનું જીવન કેવું સુંદર હોય છે, તેનો સુંદર નમુનો આ ચરિત્રમાં છે.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ ભગવાનના આગલા ત્રીજા ભવમાં તેઓશ્રી જીવનભાનુ રાજના સુપુત્ર શ્રી નલિની ગુહમ નામે રાજપુત હતા. જીવનભાનુ રાજ અને નલિની ગુહમ રાજપુત બંને જ્યારે કોઈ અવનવા આશ્રમ સાથે આનંદ ઉત્પન્ન કરે તેવા પ્રસંગે રાજધાની છોડી અનેક શહેરો, જંગલો, ઉલાનો-વનો ઉપવનોમાં પરિભ્રમણ કરતાં તે બંને મહાન પુરુષની ધર્મભાવના, પરોપકારપણું, દેવ ભક્તિ, નમસ્કાર મહામંત્રની અપૂર્વ શ્રદ્ધા અને પૂર્વના પુણ્યોદયવડે વૈભવ, સંપત્તિ, સુખો, સુંદર આદર્શ જીવનની પ્રાપ્તિ વિશે, અને સંકટ વખતની ધૈર્યતા, અને રાજનીતિ તે વખતની સામાજિક નીતિ ન્યાયનીતિ, શહેર, ઉલાનોના વર્ણનો, ધર્મગુરુઓની દેશનાઓના લાભો વગેરે આ ચરિત્ર સંપૂર્ણ વાંચતા આત્મિક આનંદ, અનુકરણીય સુંદરપ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય છે.

૨. “ જ્ઞાનપ્રદીપ ગ્રંથ ” (ભાગ ત્રીજો).

દરેક મનુષ્યને-અદ્વૈતને પણ સરલ રીતે સમજી શકાય અને ઉચ્ચ જીવન કેમ જીવાય, જીવનમાં આવતાં સુખ દુઃખના પ્રસંગોએ કેવી પ્રવૃત્તિ આદરવી, તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રજળતા આત્માને સાચો રાહ બતાવનાર, સન્માર્ગ, સ્વર્ગ અને મોક્ષ મેળવવા માટે બોધીયારૂપ આ ગ્રંથમાં આવેલા વિવિધ તેર વિષયો છે. જે ગ્રંથો માટે જૈન જૈનેતર મનુષ્યોએ પ્રશંસા કરેલ છે. પુણ્યમાળારૂપે વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજ વિજયકન્થુરસૂરિમહારાજે સાદી અને સરલ ભાષામાં રચેલો છે. કિંમત જે રૂપીયા પોસ્ટેજ બુક.

તૈયાર છે. શ્રી બૃહત્કલ્પસૂત્ર-છટ્ટો (છલ્લો) ભાગ સંપૂર્ણ. તૈયાર છે.

મુનિરાજશ્રી તથા જ્ઞાનભંડારોના વહીવટ કરનાર મહાશયો, જેમણે પ્રથમ પાંચ ભાગ લીધેલા છે, તેમણે આ છટ્ટો ભાગ સત્વર મંગાવી લેવા વિનંતિ છે. ઘણી જુજ નકલો સિલિકે છે. આ છટ્ટો ભાગ સંશોધન સાથે મહાન પ્રયત્નવડે સાક્ષરશિરોમણિ, પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે મહામૂલી, પ્રમાણિક, સર્વ માહિતીપૂર્ણ, સુંદર સંકલનાપૂર્વક પ્રસ્તાવના સાથે સંપાદન કરેલ છે.

આ ગ્રંથ ઉંચા ટકાઉ લેઝર પેપર ઉપર, સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં નિષ્વંસાગર મુબઇ પ્રેસમાં છપાયેલ છે. આ પૂજ્ય આગમ ધણું ગ્રંથ વર્ષો સુધી ટકી શકે, અને જ્ઞાનભંડારોના શણગારરૂપ અને તે દષ્ટિએ જ બધી રીતે મોટો ખર્ચ કરી સુંદરમાં સુંદર તેનું પ્રકાશન કરેલ છે.

આવા વિદ્વાતાપૂર્ણ પૂજ્ય આગમો મોટો ખર્ચ કરી વારંવાર છપાતાં નથી જેથી જલદી મંગાવી લેવા નમ્ર સુચના છે.

કિંમત રૂ. ૧૬) સોળ વી. પી. પોસ્ટેજ રૂ. ૧૧૧ બુક. લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

Reg. No. B. 314

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેદ્રન થઈ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો બેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને ચાલુ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો બેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પોષ્ટી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો બેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કીમતના બેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો બેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે. જેમાંથી પેદ્રન થનારને છેલ્લા પાંચ વર્ષના પુસ્તકો બેટ મળશે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. શ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંદી ભાષાનાં	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી દમયન્તી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ સ્ત્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
	જૈન મતકા સ્વરૂપ	બેટ
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાન્તર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
” ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ	” ” ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન સ્તવનાવળી	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		શ. ૮૬-૦-૦

સં. ૨૦૧૦ માં આપવાના બેટના પુસ્તકો તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના બેટના પુસ્તકો બેટ મળશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શ્રી શ. ૧૦૧) ભયેથી શ. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભયેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ધર્મ મળતા બેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવે. જૈન બંધુઓ અને બહેનોને પેદ્રનપદ અને લાઇફ મેમ્બર થઈ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો બેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે.

જોકાવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જિંદગી સુધી બેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં બેટલો વિલંબ થશે તે વરસના બેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની થઈ છે.

તા. ૧૩-૧-૫૩

૨૦૦૬ પોસ વદ ૧૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

ભાવનગર

પ્રકાશક : શાહ ગુલામચંદ બલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : શાસ્ત્રીપીઠ-ભાવનગર.